

[Hans Thyge Jacobsen.]

ønskeligt, om de, der trænger haardest, opnaar den største Nedsættelse.“

Ja, naturligvis, rent menneskeligt kan vi være enige om at ønske, at de, der trænger haardest, opnaar den største Nedsættelse, men lovgivningsmæssigt, i Forbindelse med det vi her beskæftiger os med, hvad er saa dette for en Udtalelse? Det er da ikke Lovgivning, vi staar overfor her. Det vil altsaa med rene Ord sige, at det overlades til Bankdirektører og Sparekassedirektører at skønne over, hvem i Befolkningen der trænger haardest og derfor skal have den største Nedsættelse i Udlaansrenten eller eventuelt slet ikke skal have nogen Nedsættelse i Udlaansrenten. Jeg behøver kun at nævne dette, for at ærede Medlemmer kan se Perspektivet her, der fører ud i det reneste Pjæt. Hvis en Bankdirektør altsaa skønner, at jeg skal have en Nedsættelse, fordi jeg trænger haardere end Naboen paa Hjørnet, hvilke Indikationer har han saa at gaa frem efter? Er han fornærmet paa min Hund, der gør i Gaarden om Natten og forstyrrer hans Nattesøvn, saa jeg derfor ingen Nedsættelse skal have, eller kan han godt lide mig, fordi jeg har gjort ham en Tjeneste ved en eller anden Lejlighed, og derfor skal jeg have Nedsættelse? Et Perspektiv, der fører lige lukt ud i en Sump af Svindel og Korrupsion som aldrig nogen Sinde før. Dette er ikke Lovgivning, det er, at man opgiver sig selv, sin egen Politik og lader Hænderne synke paa dette Omraade: Spørgsmaalet om Udlaansrentens Nedsættelse.

Oluf Pedersen: Det Lovforslag, som her er tilbagesendt fra Landstinget, omfatter kun i meget ringe Grad Rentespørgsmaalet, langt det vigtigste Punkt i hele Lovforslaget er jo Oprettelsen af en Krisefond, som skal dele Penge ud i stort Omfang, en Statslaanevirksomhed, som efter min Opfattelse kan blive meget skæbnesvanger, og alene dette Forhold gør, at vi fra vor Side stadig væk maa anbefale at stemme imod dette Lovforslag. Jeg er enig i den Betragtning, som blev gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at nu har man udvidet det saadan, at det nu ikke alene er herindefra, man vil til at drive Velfærdsmoral, men man vil ogsaa tvinge Banker og Sparekasser til at gøre det samme. Jeg mener, det er en meget farlig Vej at komme ind paa. Resultatet af denne Lovgivning vil være, at man stadig væk slaas med en Rentebyrde, der er ganske urimelig.

Handelsministeren (Hauge): Jeg finder Anledning til at gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen fremsatte. Jeg forstaar vel, at det ærede Medlem kan have en særlig Anledning til at staa frem ved en Lejlighed som denne og angribe et Lovforslag som dette. Det ærede Medlem trænger jo til Dækning for den Svaghedstilling, han er kommet i, derved at han under sidste Valgkampagne gik voldsomt i Brechen for en effektiv Rentenedsættelse, medens han her i Rigsdagen ikke har saa meget som lagt to Halmstraa over Kors for at faa sine Teorier bragt til virkelig Udførelse. Jeg forstaar derfor, at det ærede Medlem trænger til nu at sætte sig i Angrebsstilling og prøve paa at aflede Opmærksomheden fra den ejendommelige Situation, han er kommet i, den Situation, at Ord og Handling staar i en saa skærende Modsætning til hinanden, som tænkes kan (*Hasle*: Kronenedskæring!). Det kan godt være, at det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen ogsaa var stemt for Kronenedskæring, det ved jeg ikke. Det er højst sandsynligt, at han ogsaa havde luftet Teorier desangaaende; det skal jeg ikke udtale mig om. Naar det ærede Medlem Hr. Hasle nævner det her, er det muligt, det forholder sig saaledes; han maa jo have bedre Kendskab til det, end jeg har.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at den Rentenedsættelse, her blev foreslaaet, var ingenting. I det andet høje Ting har Angrebet været ført paa en anden Linie, ligesom det for Resten ogsaa har været Tilfældet her i Salen. Men navnlig i det andet høje Ting har man fra konservativ Side angrebet Lovforslaget ud fra den Betragtning, at det betød et uhørt Indgreb i Bankernes og Sparekassernes Selvstyre. Men naar nu den Rentenedsættelse, her er Tale om, er uden Værdi, slet ikke betyder noget, kan jeg ikke forstaa, at det skulde være et fuldkommen uhørt og uhjemlet Indgreb i Bankernes og Sparekassernes Selvbestemmelsesret. Hvis det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen nu virkelig har den Opfattelse, at det er for lidt, at man burde være gaaet til en endnu kraftigere Nedsættelse af Indlaansrenten for derigennem at faa en Nedsættelse ogsaa af Udlaansrenten, saa burde det ærede Medlem have stillet Forslag derom. Men lige det modsatte har jo været Tilfældet baade for det ærede Medlems Vedkommende og for det ærede Medlems Partis Vedkommende. Det ærede Medlem har overhovedet lige saa lidt som de Konservative i det hele taget under denne